

**ȘCOALA NAȚIONALĂ DE STUDII POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE
FACULTATEA DE ȘTIINȚE POLITICE**

Departamentul de sociologie

PROGRAM MANAGERIAL

2020 - 2024

Reconstrucție, inovație și dezvoltare instituțională

**Proiect privind dezvoltarea specializărilor de sociologie și psihologie din cadrul Facultății
de Științe Politice din SNSPA**

2020- 2024

Programul managerial **2020-2024, Reconstrucție, inovație și dezvoltare instituțională** este produsul unor reflecții care s-au bazat pe experiența mea managerială din SNSPA de peste un deceniu ca prodecan al Facultății de Științe Politice, cât și pe cea de patru ani ca director de departament. Am ținut cont totodată de prețioasele sugestii făcute de-a lungul timpului de colegii mei. Programul trece în revistă evoluția departamentului din ultimii patru ani și propune o viziune asupra evoluțiilor care sunt de dorit în următorii ani. Programul ține cont de natura și specificul actualului context de derulare a activităților didactice datorate pandemiei, dar și de evoluțiile din ultimii ani în privința numărului de elevi care doresc să urmeze cursurile facultății și implicit a specializărilor noastre. Totodată, programul ține cont de pierderea uriașă pentru departament a celui care a fondat împreună cu mine specializarea sociologie în SNSPA, regretatul prieten și coleg Vintilă Mhăilescu, indiscutabil un reper absolut pentru școala românească de antropologie. Dispariția sa în acest an este o pierdere nu doar colegială, ci și o pierdere instituțională semnificativă. De asemenea, am avut în vedere obiectivele programului managerial în vigoare în acest moment propus de domnul Rector Remus Pricopie, ca și Programul managerial propus de domnul Cristian Pîrvulescu *Consolidare Și Inovare*, precum și *Planul Strategic al SNSPA* ca și *Carta SNSPA*.

Precizez că o parte din considerațiile de natură descriptivă și istorică sunt preluate integral din programul meu managerial de acum patru ani. Totodată, principiile și valorile referențiale care stau la baza activității mele sunt aceleași, dar vor fi prezentate un pic mai succint.

Introducere

Specializarea sociologie a apărut în SNSPA în anul 1999. Mai precis, în anul universitar 1999-2000 a fost propus un nou mod de organizare a Facultății de Științe Politice într-un sistem novator în acel moment, dar care, datorită schimbărilor legislative din acea perioadă, nu a putut funcționa în forma propusă decât în primii cinci ani. Era vorba de un sistem de dublă specializare după modelul major – minor, cele două specializări din acel moment fiind științe politice și sociologie. În filozofia din acel moment pe care am avut-o împreună cu colegii cu care am definit acel proiect, opțiunile pentru specializările în cauză erau făcute în ciclul al doilea de pregătire, primii doi ani fiind comuni pentru oricare din variante, specializările major și minor fiind obținute doar pe baza creditelor obținute în ciclul al doilea (anii trei - patru). Țin să subliniez că facultatea noastră a fost pe atunci un pionier în România al utilizării sistemului de credite transferabile. Trecerea la sistemul Bologna a schimbat datele și a trebuit să reducem trunchiul comun la doar un an. Mai mult în anul 2004 a apărut o a treia specializare în facultate, cea de Relații Internaționale și Studii Europene, (acreditată în 2009) care a fost definită pe același principiu al trunchiului comun, dar acest lucru a însemnat, din păcate, și o reducere a cursurilor specifice fiecărei specializări. Trebuie să menționez totodată că acel moment a însemnat un recul în privința interesului studenților din anul I pentru sociologie dat fiind că odată cu acel moment au existat mai multe opțiuni, iar pentru studenții de la științe politice specializarea de relații internaționale a fost în general mai atractivă. În fine, specializarea sociologie a fost acreditată în 2008, fiind reacreditată în 2010 și 2015. Din acest motiv, am putea spune că suntem deja o specializare cu tradiție în SNSPA, având în fapt două treimi din vârsta universității.

După anul 2008 am putut acredita și primele programe de master ale departamentului, programul de Antropologie și cel de Studii Fundamentale în Sociologie. De asemenea, s-a înființat în SNSPA școala doctorală de sociologie, mai întâi prin profesorii Paul Dobrescu, Vintilă Mihăilescu și Mihaela Vlăsceanu, iar din 2012 s-a alăturat școlii și profesorul Vladimir Pasti. Din 2018 m-am alăturat școlii eu și domnul conf. dr. Andrei Gheorghită.

În prezent avem deja două decenii ani de activitate în cadrul universității și indiscutabil am cunoscut numeroase succese dar, desigur, am trecut și prin momente dificile. Așa cum am menționat, varianta inițială a dublei specializări și a trunchiului comun în primii doi ani și a specializărilor în ciclul doi (ultimii doi ani) au permis inițial o dezvoltare organică consistentă atât a specializării noastre, cât și a facultății în ansamblu. Schimbările legislative au determinat însă redefiniri la care am făcut față în majoritatea cazurilor, dar au fost și momente dificile în care am avut probleme importante. Primul astfel de moment a fost în anii 2006 și 2007 când la specializarea sociologie (licență) am avut cu mult sub 20 de studenți înmatriculați, terminând și mai puțini. Evident, acest lucru s-a răsfânt și asupra programelor de master în anii ulteriori. Odată cu 2008 ne-am redresat și am reușit să avem un număr acceptabil de studenți, dar trebuie să recunoaștem că nu am reușit să ocupăm niciodată toate locurile

teoretic alocate sociologiei (inițial 45, apoi 40), cu excepția celor doi ani în care nu am mai dat examen scris de admitere, 2016 și 2017, când am avut numărul cel mai mare de înmatriculați.

Un al doilea moment dificil a fost cel în care am ajuns la un număr mic de membri ai departamentului (excluzând primii ani când nu existase decât o singură catedră comună). Este vorba de anii 2011-2012, când am ajuns la doar șapte cadre didactice. Aici trebuie spus că, deși au existat angajări până în 2009 o parte din noii colegi, din diverse motive, au plecat în scurt timp, iar mai apoi, blocarea posturilor timp de mai mulți ani ne-a pus într-o situație dificilă care a devenit cu atât mai problematică în anul 2011 când Ministerul Învățământului a derulat o evaluare națională pilot, care s-a dovedit însă una finală, potrivit căreia specializarea noastră a primit un coeficient extrem de prost și anume C. Nu este cazul să insist asupra corectitudinii procesului, contestat de unele universități în instanță, esențial este doar faptul că prin munca tuturor colegilor am trecut peste acel moment.

Este evident însă că în toată această perioadă au existat și numeroase realizări. Mai întâi trebuie spus că apariția școlii doctorale de sociologie a fost un moment extrem de important în definirea rolului specializării noastre în contextul dezvoltării academice a universității. Mai mult, colectivul de la sociologie a fost puternic implicat în dezvoltarea instituțională a SNSPA și trebuie menționat aici faptul că din departamentul nostru, la vremea aceea, a provenit unul din cei patru rectori din istoria SNSPA, doamna Mihaela Vlăsceanu, dar și faptul că tot din cadrul departamentului a provenit și șeful pentru o vreme a școlii doctorale, domnul Vintilă Mihăilescu. Nu în ultimul rând, ar trebui semnalate contribuțiile mai vechi în aceste demersuri de redefinire instituțională ale profesorului Vladimir Pasti.

În prezent avem patru programe masterale active. Două programe sunt deja de tradiție și de un real succes, este vorba de programele de master: Antropologie, respectiv Studii vizuale și societate. Al treilea program de master, mult mai recent, este cel de Sociologie aplicată; Devianță și Ordine Socială și el unul de un evident succes deși are doar patru ani de existență. Trebuie să spunem că aceste programe de master împreună aduc peste 40% din totalul studenților la programele de master din facultate (oferta fiind de 14 programe). În fine, al patrulea program este cel de Studii Rome, care este și el la început și care, deși a funcționat optim, mai are nevoie de o serie de retușuri care să îl facă mult mai atractiv și mai deschis.

O altă mare realizare, în opina mea, a fost transferarea la noi a specializării psihologie de la Facultatea de comunicare (prin contribuția domnului Rector Remus Pricopie și a șefului departamentului nostru din acel moment, Vladimir Pasti). Acreditarea ei în 2015 și reacreditarea în 2020 a permis consolidarea sa ceea ce a făcut ca ea să ajungă în prezent una dintre cele mai atractive specializări din SNSPA. Așa cum am anticipat în urmă cu patru ani opțiunea pe care am avut-o cu mulți ani în urmă în contextul dramatic în care specializarea psihologie fusese desființată la Facultatea de comunicare a fost una corectă, dat fiindcă în acest mod am adus pe principiul opțiunilor multiple mai mulți candidați și la sociologie. Din păcate, pentru specializarea sociologie ocuparea numărului alocat de locuri bugetate reprezintă încă un obiectiv greu de realizat. Deși în ultimii ani numărul înmatriculaților la sociologie a crescut, numărul celor care au rămas până la finalizarea studiilor a fost unul mult mai redus. În acest context trebuie amintit că am încercat doi ani universitari să schimbăm

procedura de admitere în 2016 și 2017, prin eliminarea examenului scris. Aceștia au fost singurii ani în care ne-am apropiat de numărul maxim de studenți înmatriculați. Analiza făcută în biroul departamentului ne-a făcut însă să reconsiderăm această măsură dat fiind nivelul foarte slab al studenților admiși.

Situația actuală

Așa cum am precizat în istoria facultății și implicit a departamentului au existat o serie de conflicte și tensiuni care au debutat în 2012 și care au făcut ca activitatea facultății și mai ales a departamentului nostru să sufere. Conflictele și tensiunea s-au perpetuat și în urma alegerilor din 2015, de data aceasta ele fiind mai mari la nivelul departamentului decât al facultății. Aceasta a fost cauza unor blocaje instituționale semnificative. Din acest motiv, preocuparea mea majoră a fost în toată această perioadă reconstruirea încrederii și consolidarea unui climat optim de funcționare al Departamentului de Sociologie care, în opinia mea, s-a realizat în cele din urmă, ceea ce a permis ca după o mare perioadă de timp să putem organiza concursuri de ocupare a unor posturi didactice primind astfel în comunitatea noastră trei noi colegi, doi pe ștutul specializării sociologie și unul la specializarea psihologie. În cadrul acestui demers de normalizare a climatului m-au ajutat în mod cu totul deosebit colegii mei din biroul departamentului, Bogdan Iancu și Aurelian Muntean, cărora le mulțumesc și în acest document. Desigur, nimic nu se putea realiza fără sprijinul tuturor celorlalți colegi.

În acest moment specializarea psihologie a fost reacreditată și, mai mult, a devenit una dintre cele mai performante (ca număr de candidați) la nivelul SNSPA. Țin să remarc în mod deosebit eforturile kolegei noastre Cătălina Roșca care s-a ocupat cu multă pasiune și efort de acest program. Urmează în această toamnă să fie reacreditată și specializarea sociologie. În urmă cu ceva vreme a fost depus dosarul de înscriere a calificării la RNCIS, care între timp a fost aprobat și am primit astfel răspunsul lor pozitiv, obligatoriu pentru depunerea dosarului propriu-zis de acreditare la ARACIS. Este însă mult de muncă în continuare în vederea finalizării dosarului de reacreditare. La specializarea sociologie - licență numărul de candidați a rămas mic, dar stabil și consider acesta un aspect pozitiv atât timp cât scăderea numărului candidaților la nivelul facultății este uriașă (comparativ cu anii trecuți). Acesta este un fenomen însă mai larg, anul acesta și la alte facultăți din SNSPA sau din țară a existat o discrepanță majoră între numărul celor înscriși și al celor real înmatriculați. Este evident, în opinia mea, că numărul candidaților de la licență are tendința generală de scădere și nu se datorează situației create de pandemia Covid decât în mică măsură. Este nevoie din acest motiv de inovație în modul în care dorim să dezvoltăm programele noastre pentru a le face mai atractive.

În fine, situația creată de pandemia care se află în curs de desfășurare ne pune și ea mari probleme didactice, dar și de cercetare. Organizarea online a activităților tinde să fie de mai lungă durată și foarte posibil o anumită componentă a activităților didactice, dar și de pe piața forței de muncă, are șanse să devină preponderent online. Experiența online a fost o

provocare la care am făcut față, chiar dacă evident cu un efort deosebit. Cred că trebuie să ținem cont și de oportunitățile pe care deschiderea spre online le poate avea și cred că și aici am putea vedea precumpănitor partea bună. Desigur, există dezavantaje greu de surmontat, cum sunt cele date de activitățile de practică sau de cercetare de teren și, evident, pot fi găsite ușor și altele.

Nu în ultimul rând vreau să subliniez pierderea majoră pe care o reprezintă dispariția colegului nostru Vintilă Mihăilescu, atât pentru școala doctorală de sociologie, cât și pentru specializarea de antropologie, inițiată de el în România. Avem inclusiv instituțional de acoperit această pierdere și sunt convins că mai tinerii colegi din departament specializați în antropologie vor realiza acest lucru.

Principii și valori (academice, profesionale și științifice)

Trec în revistă într-o modalitate sintetică câteva principii care vor constitui reperele valorice ale mandatului de director al departamentului. Am împărțit aceste principii în două categorii. Primele se referă la cadrul instituțional al funcționării departamentului, a doua categorie, mai largă, privește principiile și valorile profesionale referențiale pentru mine.

Principii ale managementului departamentului.

1. **Transparența.** Cred că pentru buna funcționare a oricărei structuri organizaționale, indiferent de nivelul despre care vorbim, este esențială asigurarea transparenței acțiunilor și deciziilor care se iau, atât în plan intern, față de membrii respectivei organizații, cât și extern în raport atât cu colegii din alte structuri care fac parte din aceeași organizație, în cazul nostru, SNSPA, cât și cu publicul larg.
2. **Echipa.** Dezvoltarea instituțională presupune în primul rând colective, echipe, dar mai ales o comunitate profesională care să funcționeze unitar. Indiferent de implicarea individuală, o organizație academică nu poate fi cu adevărat eficientă decât dacă funcționează ca o comunitate profesională unitară, care are un plan comun de acțiune, care comunică și relaționează unitar.
3. **Resursa umană.** Doar istoria fundamentează viitorul. Această teză pare un truism, dar ea este extrem de importantă, în opinia mea, în asigurarea unui proces organic de dezvoltare a unei organizații. Perspectivele de dezvoltare ale unui departament își au originea în politicile de cadre din trecut. Din acest motiv, politica de asigurare a resursei umane trebuie să constituie un element central în managementul departamentului.
4. **Predare și cercetare.** În lumea universitară contemporană activitatea didactică nu se poate separa de cea de cercetare. Dincolo de formalismul și obsesia *filometrică* a cuantificării calității și de standardele arbitrare impuse uneori administrativ este necesar să redefinim rolul cercetării în activitățile departamentului, încercând să ținem cont atât de standardele administrative, cât și de cele autentice profesionale.

Formarea studenților noștri ar trebui să fie la rândul ei în mult mai mare măsură centrată pe activitățile de cercetare și consider că aici avem deja un avantaj consistent față de alte departamente de sociologie din România.

5. **Management bazat pe cercetarea științifică.** Sociologia trebuie să constituie un instrument al intervenției sociale, al definirii de politici publice și al managementului organizațiilor. Cred însă că aceste cerințe ne impun să abordăm în acest mod propriul management universitar. Cred că demersurile de cercetare ale sociologilor ar trebui să înceapă cu analiza propriei lor comunități științifice, a propriilor structuri în care muncesc.
6. **Asumarea responsabilității.** Cred cu tărie că un management eficient al oricărei organizații, oricât de redusă, presupune delegarea și asumarea de responsabilități individuale. Munca trebuie să fie a echipei, dar răspunderea trebuie să fie individuală.
7. **Relația cu piața.** Cel mai important sistem de validare a unei universități a fost, este și va fi întotdeauna produsul muncii universitarilor și anume absolvenții, elitele intelectuale și cercetătorii pe care îi formează. Piața este cea care conferă în final valoare, care atrage noi tineri valoroși în sistemul universitar. Relația noastră cu piața trebuie să se instituționalizeze, este necesar să avem o monitorizare mult mai bună a absolvenților, să păstrăm o legătură constantă cu toți absolvenții care se afirmă în comunitățile noastre științifice.
8. **Relația cu societatea.** Cred că poziționarea noastră centrală în comunitatea academică din România, în comunitățile științifice ale specializărilor noastre se bazează în mod esențial și pe implicarea membrilor departamentului în dezbaterile publice din societatea românească, în activitățile de consiliere din mediul guvernamental sau privat, în activitățile din cadrul instituțiilor publice cu rol în managementul procesului universitar. Avem o tradiție în departament, dar și la nivelul comunității sociologilor din România și cred că departamentul nostru poate avea un ascendent în această direcție.

Principii profesionale

1. **Studentul trebuie să fie în centrul activității academice.** Este un deziderat potrivit căruia, pentru mine, esențială în munca unui cadru didactic universitar este activitatea didactică. Oricât de mult ar părea acesta un simplu truism, în sistemul universitar de astăzi pare tot mai des că studentul este doar pe locul al doilea în activitatea universitară. Cred cu tărie că activitatea didactică trebuie să constituie coloana vertebrală a oricărei cariere universitare.
2. **Scopul cercetării sociale este omul și comunitatea, iar sociologia trebuie să fie un instrument al schimbării sociale.** Cred într-o dimensiune activă, în implicarea civică

a sociologiei. Cred că sociologul trebuie să fie parte constitutivă a proiectelor de dezvoltare instituțională, comunitară și mai larg socială.

3. **Coloana vertebrală a oricărei științe, cea care asigură progresul acesteia, o reprezintă dezvoltarea permanentă a corpului său metodologic.** Cunoașterea științifică, în orice domeniu, este asigurată de componenta metodologică, singura care îi poate conferi acest statut. Cred astfel că dincolo de preocupările de ramură, aplicative sau de orice altă natură, pentru un sociolog, componenta metodologică a pregătirii sale trebuie să constituie "coloana vertebrală" pe care se clădește orice carieră profesională în sociologie.
4. Pentru un om de știință **obiectivul ultim al demersului științific este dimensiunea teoretică a științei pe care o practică.** Există, desigur, multe domenii de activitate pentru un sociolog. Unele teoretice, altele înalt aplicative, toate definite profesional în anumite ramuri ale sociologiei. Cred că din punct de vedere profesional dimensiunea teoretică reprezintă vârful piramidei pentru cariera unui om de știință, cu atât mai mult în domeniul sociologiei, acolo unde statutul multi-paradigmatic al acesteia presupune în mod necesar construcții teoretice care să fundamenteze abordările, practicile metodologice și aplicațiile instrumentale.
5. **Sociologia trebuie să fie contemporană cu societatea în care este practică.** Cred că sociologia, fiind o știință despre societate, trebuie să țină pasul cu societatea în care este practică. Aceasta însă nu doar din punctul de vedere al evoluțiilor politice sau economice ale acesteia, ci și din perspectiva istoriei sale în ansamblu. În lumea contemporană apar noi forme de comunicare, noi tipuri de comunități, noi modele de organizare socială, toate acestea, fie că sunt date de spațiul virtual, de comunicarea digitală, de interacțiunile specifice unor contexte a-spațiale și a-temporale trebuie să fie studiate de sociolog, nu post factum, ci chiar din momentul impunerii lor în societate.
6. **Sociologia și comunitatea sociologilor trebuie să fie permanent promovate în spațiul public.** Ele trebuie să constituie factori de legitimare a acțiunilor guvernamentale și ne guvernamentale. Niciun un om de știință nu poate fi influent și util în propria societate decât prin comunitatea științifică din care face parte. Cred cu tărie că este nevoie de o mult mai mare implicare a noastră a tuturor în întărirea comunității științifice din care facem parte, cu mult dincolo de simplele cadre formale asociative.

Obiective strategice

Plec de la o primă remarcă legată de faptul că față de planul de acum patru ani, în urma experienței câștigate, acum voi încerca să propun un cadru general de funcționare a departamentului și obiective trecute printr-un filtru mult mai sever al realismului. Evoluțiile posibile ale situației din societate, dar și din comunitatea noastră academică trebuie să ne facă să fim mult mai realiști și să ne concentrăm asupra unor obiective restrânse dar perfect

fezabile. Principalele obiective strategice ale programului meu managerial privesc: dezvoltarea instituțională; cercetarea științifică, activitatea de pregătire practică a studenților și relația cu piața muncii și politica de resurse umane.

Dezvoltarea instituțională

Acest program va fi unul succint pentru că în baza principiilor pe care le-am amintit, cred că este nevoie de o redefinire instituțională mai largă care să implice la nivel decizional mai mulți colegi. O să propun astfel o structură informală pe care o numesc Biroul largit al Departamentului care se bazează pe ideea de colegi invitați permanenți la ședințele biroului, tocmai pentru ca în mod constat mai mult de trei persoane să dezbată diferitele strategii, dar și opțiuni instituționale care ne stau în față. Cred că un număr de 2-3 invitați alături de membrii biroului vor aduce mai multă transparență, dar și mai multă implicare a tuturor. Împreună cu cei doi membri ai biroului vom stabili regulile de funcționare ale acestei structuri informale. Cred că dincolo de obiectivele centrale pe care le voi prezenta în acest plan, cu o astfel de structură, împreună cu toți colegii care vor participa la ședințele de departament vom definitiva și concretiza toate proiectele noastre.

Obiectivul meu central pentru perioada care urmează este din acest motiv reconstrucția unei comunități academice puternice în cadrul departamentului. În prezent absolut toți membrii departamentului sunt sau au fost implicați în nenumărate proiecte, au cu toții realizări personale remarcabile, dar o mică parte a lor sunt integrate unitar în interiorul comunității. Nu vreau să minimalizez faptul că în unele situații au mai existat mici echipe, de două trei persoane implicate în aceleași proiecte. Din acest motiv, sper că un proiect de genul Harții zonelor marginalizate din România care se va derula la nivelul departamentului nostru va constitui o oportunitate în acest sens.

Desigur, în cursul acestei toamne specializarea sociologie licență va trebui reacreditată în cadrul procesului mai amplu de reacreditare a universității noastre acesta fiind indiscutabil un obiectiv esențial pentru noi. Totodată, mai multe programe de master vor intra probabil în evaluarea instituțională și vor trebui ca din punct de vedere administrativ să aibă o documentație bine elaborată. La capitolul programe de master trebuie să spun că în acest moment de la noi provin coordonatorii și altor două programe, cel de Guvernare și Societate și cel de Labour Studies (în engleză), este vorba de mine și de Aurelian Muntean. Și aceste programe merg foarte bine ceea ce ne dă încredere să dezvoltăm pe viitor această linie didactică. Masterul de Studii Rome, din păcate, deși a școlarizat studenți în fiecare an, este în prezent puțin integrat cu celelalte programe și cumva s-a centrat, normal la început, pe o categorie destul de restrânsă de studenți, care pare că se diminuează. Cred că acum, după câțiva ani de funcționare, acest program va trebui redefinit pentru o piață mai largă, el fiind totuși singular în România și evident ar putea să devină și el unul de mare succes. Cred că în coordonarea lui ar trebui alături de Ciprian Necula ale cărui eforturi le-am remarcat permanent să se adauge și un coleg titular din departament. Cred totodată că este imperios

necesar, acum existând toate condițiile, să avem un program masteral pe domeniu psihologie. Acest program ar reduce serios tendința de reorientare a candidaților admiși la licență către alte universități.

Cred că este timpul să ne gândim și la un nou program de master la sociologie, eventual în limba engleză (dar va trebui să analizăm care este raportul dintre finanțarea mai bună și numărul evident mai mic de studenți). Cred că ar fi ideal să dezvoltăm un master pe un domeniu conexe cu resursele umane, dar va trebui să analizăm și acest aspect. Orice propuneri pe care le avem trebuie validate de Senatul SNSPA și tocmai din acest motiv specializarea la licență resurse umane pe care o gândeam în trecut a fost greu de conturat. Cred că ar trebui să reflectăm la un program masteral în engleză destinat însă studenților din afara României de tipul Cultură și Societate românească. Va trebui să decidem dacă este oportun sau nu, evident acesta ar fi posibil odată depășirea crizei date de pandemie. Sunt absolut convins că pot exista și alte teme de interes pentru astfel de programe.

Dezvoltarea parteneriatelor Erasmus și a relațiilor internaționale. Acesta este indiscutabil un domeniu care a mers foarte bine și asta datorită eforturilor de excepție ale kolegei noastre Monica Stroe. Programul Erasmus a reprezentat o oportunitate pentru studenții noștri, în special de la masterat, dar el cred că trebuie dublat cu oportunitățile parteneriatului european CIVICA la care este membru SNSPA.

Cercetarea științifică

Așa cum am menționat, toți colegii sunt implicați în proiecte de cercetare științifică, din păcate ele nu se contabilizează decât minimal în cadrul departamentului. Experiența mai veche a programului Cartografierea socială a Bucureștiului fiind alături de programele europene singura experiență de implicare majoră la nivel de departament. În prezent, cu sprijinul conducerii universității, ne aflăm în perspectiva demarării primului program cu finanțare europeană de la nivelul departamentului este vorba de proiectul "Dezvoltarea unor instrumente de analiză și intervenție la nivel comunitar pentru perioada de programare 2021-2027" în care suntem parteneri ai Ministerului Muncii și Protecției Sociale. Cel mai probabil el se va demara în luna August.

În opinia mea este necesar să activăm centrul care există deja oficial în SNSPA, Centrul de Cercetare Socială și Evaluare Instituțională care este aprobat de Senat. Ideea este însă că el ar trebui să devină funcțional și cred că o oportunitate ar fi aceea de a relansa programul Cartografierea socială a Bucureștiului pentru care vom găsi resursele minimale necesare la nivelul Universității.

Cred că este necesar să ne elaborăm propria revistă de cercetare, chiar dacă astăzi este greu să mai facem acest lucru dat fiindcă la început este greu ca ea să atragă, fără indexări, autori care să publice. O altă idee ar fi aceea de a avea o conferință de tipul Academos, dar care să fie a departamentului și care să scoată în colaborare cu o editură volume cu articolele prezentate. O altă soluție este să analizăm oportunitatea ca în cadrul conferinței Academos să

fie o secțiune specială a noastră care să conducă eventual la un volum separat. Propun un astfel de obiectiv dificil pentru că evaluarea pe viitor a departamentului și a școlii doctorale de sociologie presupun printre altele existența unor centre de cercetare și a unor reviste ale departamentului.

Activitatea de pregătire practică a studenților și relația cu piața muncii

Departamentul nostru a avut de la înființare un avantaj major pe piața academică din București și anume dimensiunea foarte consistentă a activităților practice și de cercetare. Din acest motiv, absolvenții noștri au fost de regulă integrați rapid pe piața forței de muncă, de multe ori chiar din timpul studiilor de licență. Cred însă că actualul sistem de practică trebuie redefinit pentru noile condiții date de pandemie și de prevalența activităților online. Este posibil să fie vorba de o perioadă scurtă, dar cred că ideea de a redefini activitățile practice și cu o componentă de online este o cerință importantă astăzi. De altfel, chiar dacă dispăre cu totul Pandemia, exercițiul *telemuncii* va rămâne, mai ales că multe firme au înțeles oportunitățile date de online și vor dori angajați care să vină cu astfel de abilități.

Din păcate ideea pe care am avut-o în urma că patru ani de a desemna un coleg/colegă responsabil/ă cu relația cu absolvenții nu a avut succes dat fiind numărul mic de cadre didactice care nu a crescut așa cum aș fi dorit. Cred însă că această relație cu absolvenții este esențială și cred că este mai mult decât benefică. Practic singurul care a avut o astfel de politică, de relație constantă cu foștii absolvenți, dar la nivelul masterelor coordonate, este Bogdan Iancu. De altfel, acesta este unul din motivele performanțelor înregistrate de aceste programe. Cred că același lucru trebuie să îl facem la programele de licență dar va fi posibil doar dacă cineva va prelua această responsabilitate.

Politica de resursele umane

În urmă cu cinci ani propusesem un orizont extrem de ambițios și anume aducerea a 10 noi colegi în departament. Nu am reușit să aducem decât 3 colegi, dar aceasta și datorită blocajelor despre care am vorbit, cele trei posturi ocupate fiind toate scoase la concurs în ultimii doi ani. Cred însă că politica pe termen lung de a aduce noi colegi în departament este esențială pentru atingerea oricărui obiectiv pe care îl vizăm. Cred că din acest an universitar trebuie să milităm pentru scoaterea la concurs a unor posturi pe perioadă determinată, tocmai pentru a fi flexibili și din punct de vedere al restricțiilor financiare. Este evident absolut necesar să mărim numărul cadrelor didactice la specializarea Psihologie, ceea ce va fi absolut necesar odată cu un program de master acreditat.

În speranța că în acest nou an universitar Cătălin Stoica va obține abilitarea de conducere de doctorate ne vom întări în plus pe acest palier, un lucru absolut necesar. În acest mod numărul de doctoranzi care se pot implica la rândul lor în activitățile didactice va crește. Din acest punct de vedere îi mulțumesc profesorului Vlad Pasti pentru sprijinul constat oferit atât cu doctoranzii săi cât și prin sfaturile sale deosebite.

Nu pot să închei fără a mulțumi și altor colegi care poate nu au fosta amintiți până acum, Trebuie să îi mulțumesc în mod cu totul deosebit pentru susținerea permanentă în promovarea facultății, pentru inițiativele sale și pentru răspunsul mereu prompt Roxanei Cuciumeanu, de asemenea îi mulțumesc pentru același gen de efort tenace, dar și atât de discret, Monicăi Stroe, desigur și doamnei Silvia Osman care a adus mereu un plus de energie și de entuziasm în rândul studenților. Simt nevoia de a mulțumii și tinerilor noștri colegi care s-au implicat activ în sarcinile care le-au fost cerute, cum ar fi Radu Umbreș, dar și celor și mai tineri precum Sebastian Țoc și Andrei Mihail care au preluat extrem de multe sarcini dificile și care au așteptat prea mult ca să facă parte formal din colectivul nostru. Desigur, îi mulțumesc și mai tinerei noastre colege Daniela Ionescu, care s-a integrat perfect în departament și care împreună cu Cătălina sunt convins că vor dezvolta și mai mult specializarea psihologie. Cred că sunt în asentimentul tuturor că sub îndrumarea tenace și entuziastă a Cătălinei ele vor realiza multe lucruri pentru departament. La fel, mă simt nevoit să mulțumesc doamnei profesor Mihaela Minulescu care la rugămintea mea și-a amânat pensionarea pentru ca să evităm posibilele probleme la acreditare. Evident, mi se pare normal să mulțumesc celor care m-au susținut acum patru ani, alături de alți colegi, lui Marius Pieleanu și Bogdan Bucur și chiar dacă s-a retras, doamnei Mihaela Vlăsceanu. De asemenea, îi mulțumesc în egală măsură lui Cătălin pentru efortul de normalizare pe care l-a depus, alături de Bogdan și Aurelian, pe care îi menționez odată în plus și fără de care nu am fi putut face nimic.

Nu în ultimul rând îi mulțumesc postum lui Vintilă Mihăilescu, care a fost și primul director al departamentului și cel cu care în urmă cu douăzeci de ani am început acest proiect.

Este evident că oricare din obiectivele propuse nu este realizabil decât prin efortul nostru comun, printr-o muncă de echipă, prin implicarea noastră a tuturor. Traseul nostru în următorii patru ani va fi dat însă de contribuția tuturor membrilor la stabilirea modalităților, mecanismelor și a obiectivelor particulare ale departamentului.

07 08 2020

Vă mulțumesc,

Conf.dr. Alfred Bulai

